

Să îndeplinim toate angajamentele din contractele colective!

În anii regimului de democrație populară, ca urmare a trecerii principalelor mijloace de producție în proprietatea întregului popor muncitor, în întreprinderile socialiste ale țării s-au stabilit relații de producție noi. Noile condiții create în întreprinderile noastre au făcut să se schimbe fundamental și relațiile dintre conducerile întreprinderilor și colectivele de muncitori și tehnicieni. Aceste relații noi se manifestă prin puternica unitate de interese între conducerile administrative ale întreprinderilor și muncitorii și sînt oglindite în contractele colective ce se încheie anual în întreprinderi. Contractele colective exprimă relațiile socialiste de producție existente astăzi în țara noastră, relații bazate pe proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție.

Contractele colective stabilesc în mod precis obligațiile ce revin într-o anumită perioadă de timp atât conducerilor de întreprinderi cît și colectivului de muncitori în lupta pentru creșterea producției și productivității muncii, scăderea prețului de cost, pentru ridicarea nivelului de viață al celor ce muncesc. Din momentul semnării contractului colectiv, prevederile sale sînt obligatorii pentru amîndouă părțile.

În cadrul contractului colectiv, muncitorii, tehnicienii și funcționarii de la minele din Valea Jiului, de la întreprinderile de construcții, Filatura Lupeni etc., s-au angajat să realizeze ritmic sarcinile de plan, să întărească disciplina în muncă, să lupte pentru îmbunătățirea calității cărbunelui, construcțiilor pentru reducerea sistematică a prețului de cost. Conducătorii administrativi ale acestor întreprinderi le-a revenit îndatorirea de a lua măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și ridicarea nivelului de trai al cămenilor muncii.

Multe colective de muncitori și tehnicieni luptă cu succes pentru îndeplinirea și chiar depășirea sarcinilor de plan pe 1954 la toți indicii, potrivit angajamentelor asumate prin contractul colectiv. Zilele acestea, colectivul sectorului I de la mina Lonea a îndeplinit sarcinile de plan pe anul curent, la 30 noiembrie brigada minerului Geza Kopetin a început să dea cărbune în contul anului 1959, încă cu o lună în urmă brigada minerului Iuliu Haidu, Erou al Muncii Socialiste de la mina Petrila a început să lucreze în contul anului 1958, iar colectivul sectorului II de la mina Lupeni a extras întreaga cantitate de cărbune planificată pe anul 1954. La mina Vulcan 4 brigăzi de mineri lucrează în contul anului 1957. Minerii de la Lupeni, Aninoasa, Petrila au scos pînă acum mii de tone de cărbune peste sarcinile anuale de plan. Constructorii au dat de asemenea în folosința minerilor sute de apartamente de bună calitate.

Sînt și multe conducători administrativi care se ocupă cu simț de răspundere de realizarea obligațiilor ce și le-au asumat prin contractele colective. Astfel, nu de mult tinerii mineri din Uricani au primit în folosință un frumos cămin muncitoresc cu 170 locuri, pentru minerii din Lonea este în construcție o cantină modernă, la mina Aninoasa a fost deschis un sanatoriu de noapte, la unele abataje au fost introduse diferite mecanisme și mașini care ușurează și asigură protecția muncii minerilor. Sume uriașe au fost cheltuite anul acesta pentru echipament de protecție.

Cu toate acestea, mai există unele comitete de întreprindere și conducători administrativi care socotesc prevederile contractului colectiv o simplă formalitate, din care cauză nu dau atenție îndeplinirii întocmai a tuturor prevederilor contractului colectiv. Unii directori de întreprinderi se interesează numai de prevederile în ceea ce privește producția și neglijează acele angajamente care se referă la condițiile de muncă și trai ale muncitorilor, considerînd îndeplinirea acestora o sarcină numai a comitetelor sindicale. La mina Lupeni, cu toate că în fiecare an se include în contractul colectiv problema băii minerilor, conducerea minei n-a luat măsuri eficiente pentru rezolvarea acestei probleme. Din această cauză minerii fac baie în condiții necorespunzătoare. La mina Lonea conducerea minei nu se preocupă de problema bunei aprovizionări cu combustibil a minerilor, de întreținerea locuințelor. Pe șantierele de construcții și în alte întreprinderi mecanizarea este incomplet folosită, nu se ține o justă și operativă evidență a întrecerii socialiste. Mai sînt mine unde comitetele sindicale nu luptă pentru extinderea metodelor înaintate, nu caută să ridice pe minerii rămași în urmă la nivelul fruntașilor (minele Petrila, Lupeni, Uricani).

Sîntem deja în ultima lună a acestui an. Acum, înainte de încheierea anului, conducerile de întreprinderi împreună cu masa colectivului trebuie să ducă o luptă susținută pentru realizarea tuturor prevederilor contractului colectiv. Trebuie să fie clar fiecărui conducător de întreprindere, tehnician, muncitor, că contractul colectiv cuprinde angajamentele reciproce atât ale muncitorilor, cît și ale conducerilor administrative, iar îndeplinirea lor integrală este deopotrivă de obligatorie.

Organizațiile de partid au datoria să urmărească și să îndrume îndeaproape muncă comitetelor sindicale și a conducerilor de întreprinderi în lupta pentru îndeplinirea tuturor prevederilor contractului colectiv și să tragă la răspundere pe cei care dau dovadă de neglijență în această direcție.

Să dăm toată atenția îndeplinirii întocmai a prevederilor contractelor colective, să facem din acestea un mijloc important de mobilizare a masei în lupta pentru realizarea planului pe 1954 la toți indicii, pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc!

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa

— Ședința din 30 noiembrie —

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite: La 30 noiembrie a avut loc cea de a doua ședință a conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. Ședința a fost prezidată de J. Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, șeful delegației poloneze.

În cadrul ședinței au făcut declarații William Siroky, primul ministru al Republicii Cehoslovace, șeful delegației cehoslovace, și Otto Grottewohl, primul ministru al Republicii Democratice Germane, șeful delegației Republicii Democratice Germane.

Colectivul sectorului IV de la mina Vulcan și-a îndeplinit planul anual

Din gura tunelului a ieșit un „țug” de vagonete cu cărbune.

— Ia uită-te, cite vagonete sînt? — a întrebat nerăbdător tehnicianul Vasile David, șeful sectorului IV al minei Vulcan, pe secretarul tehnic al sectorului.

— Nu-s multe... vreo 16... — Mecanicul ăsta nu-i bun de nimic!...

— De ce tovarășe David?...

— Sînt sigur că planul anual al sectorului a fost deja îndeplinit, numai că mecanicul ăsta nu a vrut să mai stea ca să ia încă vreo zece vagonete...

— O să scoată imediat și restul...

— Le scoate, nu zic că nu le scoate, dar dacă toți ar fi așa de calmi ca el, planul nu l-am fi scos...

...Vasile David era nerăbdător. A rămas la birou, la calculul salariilor, treabă destul de importantă, și aștepta ca

pe spini ieșirea primelor tone de cărbune în contul anului 1955.

Un nou huruit s-a auzit la gura tunelului.

Cîte sînt?

— Le număr imediat, tovarășe David! unu, doi, trei... zece... 16... 17... 21... 24... 27!

— Și cite mai trebuiau?

— Vreo 18...

— Atunci planul pe 1954 e îndeplinit!

Sigur, așa scrie și pe ultimele vagonete: cărbune în contul anului 1955.

„Ziua de 1 decembrie a constituit pentru minerii și tehnicienii din sectorul IV al minei Vulcan o zi de sărbătoare. Colectivul sectorului și-a îndeplinit sarcinile de plan anuale la producția de cărbune. Această veste a stîrnit un puternic entuziasm în rîndul vrednicilor brigăzi de mineri din acest sector, con-

duse de tov. Aurel Ispas, Alexandru Cioara, Petru Fehor, Ștefan Mihai, Francisc Fizeși, Petru Todorici și alții, care au contribuit din plin la acest succes. Cu legitima mîndrie discutau la 1 decembrie despre îndeplinirea planului anual atât la cărbune cît și la pregătiri și tehnicienii sectorului: Vasile David, Petru Fedor, Cornel Petruț, Iosif Sicomaș, Nicolae Șufan, Ioan Jeican și alții. Ei au contribuit, de asemenea, din plin la victoria colectivă.

Succesul colectivului sectorului IV de la mina Vulcan, succes care arată că în întrecere este hotărîtoare organizarea unei producții ritmice, a fost sărbătorit de minerii din Vulcan într-un miting care a avut loc la 2 decembrie.

A. PANIȘ
 corespondent

DIN PATRIA NOASTRĂ

Cărbune în contul anului 1955

Mina Galion, din cadrul exploatării carbonifere Comănești, și-a realizat sarcinile anuale de producție în dimineața zilei de 24 noiembrie. În aceea zi, minerii de la Galion au scos la suprafață primele vagoane de cărbune în contul anului 1955. La gura minei, în prezența a sute de mineri, tehnicieni și ingineri, a avut loc un însuflețit miting, în cadrul căruia secretarul organizației de bază a minei, tov. Gheorghe Cojocaru, a vorbit despre întrecerea însuflețită a minerilor în lupta pentru sporirea producției de cărbune.

„Grupe de mineri — a spus secretarul organizației de bază — ca acelea conduse de Constantin Hrinaru, Gheorghe Ciurlică, Ion Buzaru și altele, sînt mîndria minei. Folosind metode înaintate de muncă, aceste grupe de mineri au scos zilnic la suprafață cu cite 30—40 la sută mai mult cărbune față de sarcina de plan”.

O delegație de pionieri din orașul Comănești a înminat

minerilor frunțași buchete de larg consum pentru nevoile populației.

Și-au îndeplinit planul anual înainte de termen

Insuflețirea cu care au lăcrat muncitorii în întrecerea socialistă și mai buna organizare a procesului de producție au făcut ca numeroase întreprinderi din industria ușoară să și îndeplinească înainte de termen planul anual de producție.

Pînă la 26 noiembrie, 16 întreprinderi din diferite sectoare ale industriei ușoare și-au terminat sarcinile prevăzute pentru anul 1954. Printre acestea se află și întreprinderea „Textila Grivița”. Uzinele romîne de pîslă din Capitală, filatura de lînă pieplănată „Coroana” din Ghimbav, regiunea Stalin, fabrica de pălării din Timișoara, fabrica de confecții „8 Martie” din Curtea de Argeș, fabricile de sticlă „Vitromet” din Mediaș și „Pădurea Neagră” din regiunea Oradea, fabrica de pensule din Cluj și altele.

Îndeplinind cu mai bine de o lună înainte de termen planul de producție pe anul 1954, muncitorii din aceste întreprinderi vor produce în plus însemnate cantități de bunuri

Un aport însemnat la sporirea producției de bunuri de larg consum au adus și peste 100 de cooperative meșteșugărești din întreaga țară care și-au realizat planul anual de producție cu mai bine de două luni înainte de termen. În regiunea Suceava, de pildă, toate cooperativele meșteșugărești și-au îndeplinit planul de producție pe anul 1954 încă de la sfîrșitul lunii octombrie.

Un nou sistem de filetare

De curînd, strungarul Boros Tiberiu, de la fabrica de mașini-unelte „Infrățirea” din Oradea, a confecționat un dispozitiv pentru filetarea șuruburilor. Cu ajutorul acestui dispozitiv — ce se fixează în păpușa mobilă a strungului — filetul este tăiat complet printr-o singură trecere. Prin aplicarea acestui sistem, timpul necesar pentru tăierea filetului se reduce la jumătate.

Noul sistem de filetare este avantajos și prin faptul că operația de tăiere a filetului nu mai necesită o calificare superioară, ea putînd fi executată și de muncitori necalificați.

Literatură și Artă

REFERATUL

leri am primit o sarcină foarte importantă. Trebuie să scriu o conferință, mai bine zis un referat, despre realizările din ultimii zece ani. De ce mi s-a dat tocmai mie, nu știu. Bănuiesc eu ceva, însă... Da! Cu siguranță asta-i motivul. O fi spus cineva la organizație cu eu nu prea citesc ziarele, că-mi place numai literatura și acum... pe el! Nu de alta, dar să mă învețe minte. Și-au găsit, însă, pe cine! Credeți că m-am opus? Nul! Am fost de acord imediat. „Dacă e nevoie tovarășe, eu sînt gata...”

Iau de la sediul comitetului de întreprindere colecția „Științei” și „Științei tineretului” pe anul în curs și să vezi ce conferință le trîntesc... Mai tare ca articolul de fond. Să-și mai închipuie ei pe viitor că eu n-am nivel...

Un lucru însă mă cam încurcă, n-am unde să lucrez. Acasă nici gând! Cluceru scrie versuri, Costel se pregătește pentru examen la poli-tehnică, maestrul lordache cu planurile lui... Ce să vă mai spun? E o harababura. Eu aș mai lipsi cu ziarele. La club nici atît. Știți ce a ajuns clubul nostru în ultima vreme? E de nedescris. Cum pleacă băieții de pe șantier, de-a dreptul la club. Toți vor șah, toți vor cărți de la bibliotecă, fiecare îi place cel puțin o fată și vrea să se arate grozav față de ea... Închipuți-vă, joacă ping-pong, cer ca-n fiecare seară să li se aducă film și discută despre politica externă...

În sfîrșit, am găsit. Am să mă duc la școala de calificare. Azi nu se țin cursuri. Și să mai zică altii, că eu nu-s băiat deștept... Să vezi numai eu ce conferință îi ard... Să rămînă și Sirbu — el îi cu învățămîntul la partid — cu gura ca la dentist, vorba lui Petroian.

M-am aranjat într-o bancă și am început să răsfiesc ziarele. Păcat că au intrat aștia de la conducte. Cu siguranță o să mă încurce. N-am spus eu? Lor le arde de pregătirea tehnică pentru sudură a conductelor de înaltă presiune. De referatul meu nici nu se sîchisesc. Parcă referatele n-ăr fi tot atît de importante!... Și ascultă-l numai pe Constantin cum vorbește: „Tovarășe inginer, noi nu trebuie să ne temem de nou. Chiar dacă-i pentru prima oară în țară... Important este să fie tehnic...”

Se pare că-i vorba de o inovație. De asta sînt așa de aprinși. Mi-ăr părea bine să le reușească. Constantin asta e băiat bun. Mă cam încurcă el acum, dar nu-i nimic... Dacă-i vorba de conducte de înaltă presiune, treacă de la mine.

Acum vorbește inginerul: „Propunerea dumitale e bună”. Nu v-ăm scus eu? Constantin se face cu banii... „Ar mai fi necesare următoarele modificări...” Să vezi acum că-l înfirzie... „Cred că săptămîna viitoare putem experimenta...” Asta-i! M-am temut de pomană. Bravo Constantin... E ceva de tine... Nu degeaba te-am votat eu să faci parte din comitetul U.T.M. Crezi că eu n-am ochi? Știu eu ce fac... Acu, bine că au plecat. Pot în sfîrșit lucra...

— Tovarășe, vă pricepeți la algebră?

Ridic supărat ochii de pe ziare și răspund că nu.

— Nici la geometrie?

— Nici!

— Nu vă interesează deloc mătematicile?

Mă uit la băieți cu o privire care nu prevestește nimic bun. Ei încep să-mi explice că sînt de la școala de

calificare și că mîine au cursuri, că nu le iese o problemă — „Știți ce grele sînt?” — și că-i foarte rău că nu mă interesează matematicile.

— Fără matematică un sfert din viață-i pierdută. Așa spune și tovarășul inginer...

Tac, rabd și mă gîndesc: „Va-să-zică ei își închipuie că eu nu știu matematică. Nu-i nimic, vă învăț eu minte...”

— Care-i problema? — întreb eu foarte autoritar.

Mi-o arată.

— Bine! v-o rezolv imediat...

Acu, să vă spun drept, n-am rezolvat-o imediat... Am pierdut o oră aproape, dar nu-mi pare rău. Puștii mi-au spus că mă pricep la fel ca și tovarășul inginer... Ce diplomați sînt! Pe semne mai au vreo problemă. Cred că le merge cu mine? I-am gonit. Pentru prestigiul meu matematic o problemă ajunge.

M-am apucat din nou de lucru. Liniște însă nu-i. Într-un colț șușotesc Lucica și Grădișteanu. Nu pot să le spun nimic... E o chestiune, cum spune Costel care are liceul la bază, „întim e damur”... Eu nu știu franceză, recunosc, dar mă orientez. Am simțul meu... El pleacă la școală, la oraș și ar vrea s-o ia și pe Lucica... Ea zice că-i place șantierul, că șantierul a schimbat-o, că pe șantier a simțit ea ce înseamnă să fii om... Ascult și nici nu-mi vine să cred. Auzi ce discurs la Lucica! Și simte! Aproape că are lacrimi în ochi... El îi mîngîie mîna... Drăcia dracului! Te pomenești că trebuie să plec eu din sală în loc să plece ei!

În sfîrșit, el i-a propus să iasă împreună la drum, să se plimbe puțin. „Unii tovarăși, vezi, au de lucru”.

Simt o bucurie pentru Grădișteanu. E băiat simțit. A observat că am de lucru și... Pe scurt, delicat, cherestea subțire...

Nici nu am început bine să lucrez și de pe sală se aude o nouă discuție... Asta-i vocea lui Stoica. Numai el vorbește așa gros.

— Tovarășe inginer șef, chestiunea e foarte serioasă.

Va-să-zică vorbește cu inginerul șef. Numai să nu între aici! Ba tocmai aici... Am simțit eu de la început... Azi am ghinion!

— Tovarășe inginer, planul de montaj e greșit.

— Nu se poate!

— Ba-i greșit!

Au despăturit un plan, s-au aplecat asupra lui și iarăși e liniște. Aș putea lucra și totuși nu pot. Sînt și eu curios. O fi avut Stoica dreptate?

Văd că inginerul șef se încruntă, clatină capul, scoate un creion din buzunar, îndreaptă ceva, mormăie vreo două vorbe pentru el și la urmă îl hate pe Stoica pe umăr. Am priceput! Stoica a avut dreptate. Eu am simțit întotdeauna, nu ca Toader, că bătrînul asta are cap...

M-am întors la ziarele mele. Un sfert de oră am apucat să lucrez. Atît! Apoi a intrat în sală Cluceru și s-a repezit de-a dreptul la mine.

Te caut pe tot șantierul și tu uite unde te-ai închis. Totdeauna ți-a plăcut singurătatea...

— Ce-i? — îl întreb scurt, ca să priceapă că-s ocupat.

— Trebuie să mă ajuți să traduc o scrisoare în rusește.

— Versuri?

— Nu. Proză...

— Cui?

— Lui Serghei Antonov.

— Nu-i cel cu povestirile?

Cluceru răspunde că da. Mă bucur. E și firesc. Te simți tare bine cînd ești la curent cu literatura.

— Ce-ai să-i spui?

Cluceru îmi explică că s-a hotărît să treacă la genul scurt în proză, adică la povestire.

— Vreau să-i cer sfatul în câteva probleme. Știi? El a început-o tot de jos... Vreau să spun de la tehnică...

Îi promit că-i voi traduce mîine scrisoarea, numai să mă lase acum, am un referat. Cluceru a înțeles. A plecat. Numai Dumitrache, șeful brigăzii utemiste de la construcții metalice, care intrase între timp, nu vrea să înțeleagă. El una și bună: își va aduce brigada acolo în sală și va ține ședință.

— Nu se poate, am de lucru...

— Egoistule! Aici e vorba de muncă unei brigăzi. La noi a slăbit ritmul de muncă. Știi ce înseamnă asta? Nu îndeplinim planul!

— Dar tu știi ce înseamnă un referat?

— Știu! Dar îndreptarea lipsurilor din brigadă e o problemă urgentă. Dacă ești un adevărat utemist, ar trebui să rămii la ședință să ne ajuți...

Mi-am luat ziarele și am hotărît să plec. Ce-și închipuie Dumitrache? Mă duc la secretarul de partid și îi spun că n-am unde să pregătesc referatul... Eu orice referat nu pot ține...

Am intrat la sediul organizației de bază. Tovarășul Călin vorbea cu cineva la telefon.

— Sigur. S-au procurat lemne pentru iarnă și alimente pentru cantină. Planul de producție? Îl îndeplinim cu siguranță. Cu întrecerile? La unul din sectoare mai slab. Mîine analizăm. Sigur. Vă comunic de îndată telefonic.

A închis receptorul. Mă privește.

— Tovarășe secretar, sînteți ocupat?

— Oarecum, da... Am de scris un referat. Dar ce-i?

I-am povestit tot ce mi s-a întîmplat și am spus că n-am nici timp nici unde să studiez ziarele... „Un referat despre realizările din ultimii zece ani cere documentare...”

Tovarășul Călin ride. Nu-l înțeleg... Ce-o fi găsit de rîs?

— Nu te pot ajuta. Rezolvă-ți singur problema. De altfel materialul... aproape l-ai strîns.

Pe drumul spre barăci m-am tot gîndit cum să rezolv singur problema și ce-o fi vrut să spună tovarășul secretar cu „materialul aproape l-ai strîns!...” Dar nu-i nimic! Mă duc acasă și mă pun pe lucru...

M-a ajuns din urmă Sonia.

— Hai cu mine la magazin. Au venit niște bluze grozave. Vreau să-mi cumpăr și eu una. A sosit și material pentru...

— Sonia dragă, am de lucru...

— Așa ești tu totdeauna. Cînd trebuie să mergi cu mine, ai de lucru.

Cînd am ieșit din magazin se întunecase. În depărtare se vedeau luminile șantierului. Zeci și sute de lumini. Zeci și sute de inimi, de gînduri, de visuri... Numai eu... Referatul!

— Tu nici nu ești atent la ce-ți vorbesc!

— Ba sînt, Sonia...

— Și cum îți spuneam... E grozavă. Trebuie s-o citești chiar în seară asta. Se numește „Bărăgan”. A apărut nu demult...

DOREL DORIAN

Cronica Filmului Aventura la MARIENSZTAT

Între 30 noiembrie și 6 decembrie, la cinematograful „Alexandru Sahia” din Petroșani rulează filmul polonez „Aventura la Mariensztat”.

Unul din filmele care ne-a dat imaginea Varșoviei de după război a fost „Comoara”. În orașul subbolurilor și parterelor în ruină, al etajelor arse, se înfiripa încă de pe atunci o viață tumultuoasă, care venea să ne dea încredere în viitorul fericit al Varșoviei.

De la apariția acestei comedii au trecut deja 7 ani. 7 minunate veri, timp în care în Varșovia au apărut mugurii unei noi vieți. S-au reconstruit monumentele, s-au ridicat noi blocuri, poduri, cartiere. Varșovia s-a înfrumusețat zi de zi.

Bine s-au orientat creatorii filmului „Comoara” — Ludwik Starsky și Leonard Buczkowsky — turnînd despre Varșovia o nouă comedie și anume „Aventura la Mariensztat”.

Eroii comediei sînt, în general, oameni simpli dar dirzi, care se manifestă diferit, intrînd în conflict. Un astfel de om este Ciepielewsky, un maestru conștiincios, care însă n-ă reușit să se desprindă de concepțiile înapoiate asupra vieții, printre care și neîncrederea față de munca și posibilitățile creatoare ale femeii. Invidiază și privește cu ochi răi toate femeile care lucrează în funcții „bărbătești” — milițienele, conducătoarele de tramvai, muncitoarele de pe șantierele de construcții — considerînd că locul lor de muncă poate fi numai casa, mediul familiar care include mătura și roboteala bucătăriei. Idealul său feminin este propria-i soție, o femeie liniștită și supusă, ale cărei preocupări gravitează în jurul coșului de piață.

Hazul, satira creatoare, reușesc să înfrîngă astfel de manifestări, care se înlînesc destul de des și în viața de fiecare zi.

Maistrul Ciepielewsky nutrește convingerea că femeile or să ajungă zidari buni cînd i-o crește lui spanac în palmă. Pînă la urmă ajunge să-și dea seama că părerea lui inițială n-a fost decît o flecăreală. Fete energice și inteligente îi dovedesc repede că în muncă nu se lasă mai prejos decît bărbații, iar maistrul certăreț capătă față de munca lor un respect prietenesc.

Remarcabilă — cu fiecare replică și gest — este figura instalatorului hidraulic, care alimentează neîncrederea maistrului său în femei. Rolul acesta burlesc se bucură de o interpretare plină de talent.

Alături de personajele amintite, apare o pereche de tineri veseli și încrezători în viață, care „se plac și se iubesc”. Dragostea lor este redată în imagini vii, în realizarea căror muzica inspirat armonizată de Tadeusz Sygietyński aduce o prețioasă contribuție. Cele câteva cîntece din film sînt melodii pline de prospețime și aparțin folclorului mazurian.

„Aventura la Mariensztat” este un reușit film care invită pe toți oamenii să petreacă două ore de plăcută și folositoare destindere. Găsim în el minunate imagini colorate ale orașului ce se înalță continuu. Din cînd în cînd, Varșovia capătă un colorit și o rezonanță neașteptată, ca atunci cînd pe fondul zidurilor proaspăt terminate apar minunatele costume ale fetelor din Mazuria.

Această comedie plină de umor sănătos și optimism, trezește un sentiment de admirație pentru orașul neînfrînt și pentru acei care după război au contribuit la reconstrucția și înfrumusețarea lui.

Să luptăm pentru îndeplinirea integrală a planului pe 1954!

Am pășit în ultima lună a anului. În aceste zile minerii din bazinul nostru carbonifer își fac bilanțul succesei dobândite în cursul desfășurării întrecerii socialiste din luna noiembrie, analizează cauzele care au făcut ca unele colective să rămână în urma altora, își iau noi angajamente menite să ducă la îndeplinirea planului pe 1954 la toți indicii.

În luna noiembrie minerii din Valea Jiului și-au intensificat eforturile în bătălia pentru sporirea producției de cărbune. Succesele dobândite în cinstea zilei de 7 Noiembrie au fost dezvoltate de către colectivele multor sectoare miniere. La mina Lupeni toate colectivele sectoarelor și-au îndeplinit și depășit planul lunar de pregătire, iar la producția de cărbune planul pe mină a fost realizat în proporție de 100,8 la sută. La mina Vulcan colectivul sectorului III și-a îndeplinit, după câteva luni de rămânere în urmă, planul de cărbune și a extras mai multe sute de tone în plus. La minele Aninoasa și Petrila, colectivele sectoarelor I și IV au fost fruntașe în întrecere.

Desfășurarea întrecerii socialiste pe luna noiembrie a fost în multe cazuri frânată de existența unor lipsuri care s-au răsfrițt asupra realizării citorva colective. Trebuie arătat că minele Urican; și Petrila, ale căror colective au fost lunile trecute fruntașe în întrecere, în luna noiembrie au rămas datoare cu importante cantități de cărbune. Din cauza activității scăzute a unor sectoare, și minele Aninoasa și Lonea sînt rămase în urmă.

Analizînd câteva din cauzele rămîinerii în urmă ale acestor colective se pot trage concluzii asupra direcției în care trebuie acționat pentru ca în luna decembrie să se asigure condiții pentru desfășurarea cu mai mult avînt a întrecerii socialiste.

Multe colective au suferit, spre sfîrșitul lunii trecute, de lipsa de aer comprimat. La minele Petrila, Aninoasa și Vulcan presiunea slabă a

aerului comprimat a cauzat deficiențe mai ales la lucrările de pregătire. Slaba presiune a aerului comprimat se datorește scăderii temperaturii atmosferice și pierderilor prin conducte, datorită întreținerii lor necorespunzătoare.

În luna noiembrie minele Aninoasa, Petrila și Lonea au suferit destul de mult din cauza deselor defecțiuni din procesul de preparare a cărbunelui. Este adevărat că de multe deficiențe se face vinovat colectivul preparației Petrila și că altele se datorează manevrărilor defectuoase a vagoanelor de cale ferată. Totuși, o parte însemnată de vină o au și colectivele acestor mine. Luni de zile colectivele minelor Petrila și Aninoasa au trimis preparației cărbune cu un conținut de șisî mai mare decît cel prevăzut în normative, fapt care a produs perturbări în procesul de preparare și a dus la uzura prematură a unor mașini.

Sînt și alte cauze care au determinat rămîinerea în urmă. La mina Aninoasa, de pildă, transportul subteran a constituit în luna noiembrie veriga cea mai slabă a procesului de producție. Deși dispune de un parc apreciabil de mașini, în transportul subteran al minei Aninoasa tehnica nouă este folosită incomplet. Și aceasta după ce la mina Aninoasa s-au luat angajamente cu prilejul însușirii inițiativei metalurgistilor de la „I. C. Frimu” Sinaia, de a folosi mai complet tehnica nouă. Rămîinerea în urmă a minei Urican are la bază, în primul rînd, lipsa de preocupare a unor tehnicieni pentru asigurarea locurilor de muncă cu cele necesare bunului mers al producției.

Analizînd neîndeplinirea planului de către unele colective scoate în evidență și o repartizare nejustă, în unele cazuri, a sarcinilor de plan. Repartizarea nejustă a cifrelor de control duce la demobilizarea unor colective, fie prin faptul că își dau seama de la început că aceste cifre nu sînt realizabile, fie că cifrele de control sînt prea mici față de posibilități

și deci pot fi îndeplinite „de la sine”. Cifre de control exagerate au avut în luna noiembrie colectivele sectoarelor II de la mina Lonea; II de la mina Aninoasa, I de la Vulcan și I B de la mina Lupeni.

★

Creerea condițiilor pentru îndeplinirea cu succes a planului pe 1954 la toți indicii, în cadrul întreprinderilor noastre carbonifere, impune înlăturarea lipsurilor care s-au manifestat în întrecere în luna noiembrie. Va trebui să se ia toate măsurile pentru remediarea lipsei de aer comprimat prin terminarea lucrărilor de protejire contra frigului a rețelelor de aer comprimat și prin evitarea pierderilor inutile. Va trebui să se acorde toată atenția calității cărbunelui extras: cenușei, granulației și mai ales umidității.

Multe conducători de mine se plîng că n-au cadre de mineri suficiente, dar nu se zăresc că zeci de mașini ca locomotive, mașini de încărcat, haveze, trolii etc., care ar putea elibera oameni din unele operații pentru altele care ar ridica considerabil productivitatea muncii, stau nefolosite și ruginesc. Stau locomotive „în rezervă” la suprafața minei Aninoasa și minerii stau pe cărbune în abataje; stau locomotivele și la mina Petrila și transportul suferă ș.a.m.d. Mina Lonea a rămas mult în urmă, dar nimeni de la mină, nici organizațiile de partid, nici comitetul de întreprindere, nici conducerea tehnică, nu și-a pus problema însușirii inițiativei pentru o mai bună folosire a tehnicii.

Făcînd bilanțul desfășurării întrecerii pe luna noiembrie, să scoatem la iveală lipsurile și să le lichidăm. Să identificăm experiența pozitivă și s-o generalizăm, pentru ca în luna decembrie să putem îndeplini cu cinste sarcinile ce ne stau în față: realizarea integrală a planului pe 1954 și creerea condițiilor pentru îndeplinirea, din prima zi, a planului pe 1955.

I. MIRZA

Asesorii populari — sprijin al justiției noastre noi

În raionul nostru, ca și în întreaga țară, se desfășoară în prezent campania pentru alegerea asesorilor populari. În adunările generale din întreprinderi, instituții și organizații de masă, oamenii muncii propun candidații de asesorii populari, pentru alegerile care vor avea loc între 1-20 decembrie a.c.

Introducerea instituției asesorilor populari în instanțele judecătorești, act cu caracter revoluționar, inițiat de partidul nostru și înlăpuit prin reforma justiției, a marcat o cotitură spre făurirea unei justiții noi, populare, pusă în slujba poporului muncitor și a operei de construire a socialismului.

Structura și organizarea justiției noastre, reflectă democratismul întregii noastre orînduirii sociale și de stat. Justiția democrat-populară se deosebește esențial de justiția din țările burgheze, care este un instrument odios de reprimare a poporului muncitor, pusă în slujba intereselor claselor exploatare. Pentru acest motiv, în țările capitaliste justiția este urîtă de oamenii muncii. În țările capitaliste se desfășoară astăzi procesul subordonării aparatului de stat monopolurilor de tot felul, care stăpînesc în aceste țări, iar justiția este folosită ca unealtă în scopul reprimării sălbatice a celor ce muncesc, a persecutării partizanilor păcii, organizațiilor democratice și a activiștilor progresiști.

Justiția noastră are cu totul altă menire. Ea apără regimul democrat-popular și cuceririle poporului muncitor, dintre care cea mai mare cucerire este proprietatea obștească, socialistă: ocrotește conform Constituției și legilor dreptul la muncă pașnică și constructivă, bunurile și liniștea cetățenilor; ea reprimă încercările

AUREL NEMES
președintele Tribunalului popular
raional Petroșani

dușmanilor poporului de a submina opera de construire a socialismului. Justiția veghează la respectarea legalității populare, fiind un puternic instrument de educare socialistă a celor ce muncesc.

Colaborînd cu judecătorii de carieră, asesorii populari de la Tribunalul popular raional Petroșani, au adus aportul lor prețios în rezolvarea cazurilor venite spre judecare. Astfel, asesorii ca minerii Miloș Stanici, Iuliu Haidu de la mina Petrila, Gavrilă Mureșan de la mina Lupeni, Ioachim Dumbravă de la Petrila, Dumitru Lup, Benedec Farkaș, Solomon Moș și Ana Ursu de la URUMP, mecanicii de locomotivă Nicolae Groșoreanu și Ion Homorodeanu, gospodinele Aurelia Floca, Agneta Ratzek și Etelea Kiss au dat dovadă de o deosebită vigilență și conștiință de clasă. Ei au contribuit la stabilirea adevărului și și-au spus cuvîntul lor hotărîtor la sancționarea legală a unor elemente care au jefuit avutul unor unități socialiste din Valea Jiului, au atentat la avutul și liniștea cetățenilor.

Buna organizare a justiției și funcționarea ei normală au constituit și constituie obiectul unei permanente preocupări a partidului și guvernului nostru. Oamenii muncii sînt interesați ca justiția noastră să-și îmbunătățească necontenit activitatea.

Iată de ce, alegerile de asesorii populari constituie un important eveniment politic, una din principalele forme de manifestare a democratismului regimului nostru. De aceea este necesar ca oamenii muncii să

participe în modul cel mai activ la alegeri. De participarea conștientă și activă a maselor muncitoare la alegeri, depinde ca în rîndurile asesorilor populari să intre oameni care prin întreaga lor activitate în producție și pe tărîm obștesc, au dovedit dragoste față de regimul nostru democrat-popular, respect față de legi și o înaltă vigilență de clasă.

Datoria de căpetenie a asesorilor populari ce vor fi aleși este de a duce o activitate plină de devotament și pricepere conform intereselor regimului nostru democrat-popular și a operei de construire a socialismului.

În întreaga lor activitate, asesorii populari trebuie să fie pătrunși de spiritul de vigilență și de fermitate împotriva spionilor, trădătorilor, sabotajilor și jefitorilor avutului obștesc, trebuie să lupte pentru a înlătura din conștiința oamenilor muncii rămășițele mentalității burgheze, prejudecățile și obiceiurile dăunătoare moștenite de la capitalism.

A veghea continuu la respectarea drepturilor cetățenilor împotriva oricărui abuz și încălcări a legilor, la apărarea proprietății socialiste, împotriva delapidatorilor bunurilor obștesci, a contribui la întărirea disciplinei de stat și în muncă, sînt sarcini de onoare ce revin asesorilor populari.

În activitatea lor, asesorii populari trebuie să fie exemplul de respectare a legalității populare și să fie pătrunși de convingerea că legile sînt făcute de popor, în interesul poporului și că de activitatea lor răspund în fața poporului.

Alegerile de asesorii populari sînt un eveniment important în viața justiției noastre populare, un nou pas înainte spre întărirea continuă a statului nostru democrat-popular.

„Despre o cerere, o sobă de teracotă și o atitudine de crasă nepăsare”

Sub acest titlu a fost publicată în „Steagul Roșu” nr. 1610 din 23 noiembrie a.c. scrisoarea minerului fruntaș al întrecerii socialiste Adalbert Kibedi de la mina Petrila. În această scrisoare era criticată atitudinea de nepăsare de care dau dovadă tovarășii de la gospodăria de locuințe Petrila, unitate a întreprinderii de locuințe și localuri din Petroșani, față de cererile oamenilor muncii cu privire la reparațiile curente la locuințe.

Pe marginea acestei scrisori a sosit la redacție un răspuns din partea gospodăriei de locuințe Petrila. Prima parte a acestui răspuns arată că minerul Kibedi Adalbert n-a avut o cerere la gospodăria de locuințe și că probabil această cerere a fost înaintată I.S.L.L.P. (o întreprindere de stat a locuințelor și localurilor). Pe acest considerent s-au arătat în răspuns următoarele: „Noi (adică cei criticați) credem că tov. Adalbert Kibedi are o foarte mare greșală cînd se exprimă în articolul său din ziar că privim cu crasă nepăsare cererile minerilor pentru reparații la locuințe”.

În ultima parte a răspunsului se arată că totuși conducerea gospodăriei de locuințe Petrila are o atitudine de servilism și ploconeală față de unele persoane „sus puse”.

Analizînd acest răspuns și organizînd o temeinică verificare a faptelor, redacția stabilește următoarele:

Minerul Adalbert Kibedi a înaintat o cerere din luna aprilie a.c. dar de găsit nu se poate găsi pentru că o evidență a cererilor există numai de circa 2 luni. Tov. Kibedi a interpretat greșit afirmația cu privire la terminarea bugetului. Dar el nu a greșit cu nimic cînd a afirmat în scrisoarea sa că la gospodăria de locuințe Petrila există o nepăsare, și încă crasă, față de cererile oamenilor muncii. Aceasta este dovedită de faptul că reparațiile pe care el le-a cerut nu s-au putut efectua timp de luni de zile înainte de a apărea scrisoarea sa în ziar și s-au efectuat imediat după apariția ei.

Tărăgînarea de către gospodăria de locuințe din Petrila a rezolvării cererilor de reparații mai este scoasă în evidență, tot printr-o scrisoare adresată redacției, și de către minerul fruntaș al întrecerii socialiste Petru Bexa. Deși tov. Bexa a plătit costul geamurilor care trebuiau puse la locuința sa încă la 17 noiembrie, lucrarea s-a terminat abia la 27 noiembrie (deci pentru montarea a 4 bucăți geamuri au trebuit 10 zile).

În răspunsul amintit se arată că conducerea gospodăriei de locuințe Petrila va căuta să lichideze cu atitudinea de servilism față de persoanele „sus puse”. Faptele arată că acest angajament a rămas doar pe hîrtie. La 27 noiembrie lucrătorii de la gospodăria de locuințe au început construirea unei sobe de gătit pentru locuința tov. Iman, gestionar la magazinul alimentar din Petrila, în timp ce cererile tov. Aurel Cordea, Mihai Cocei, Gheorghe Gabor și ale multor altora stau nerezolvate din luna octombrie. Trebuie menționat că tov. Iman a făcut cererea de reparații în luna noiembrie.

Concluzia care se desprinde din cele arătate mai sus este că tovarășii din conducerea gospodăriei de locuințe Petrila dovedesc încă nepăsare față de rezolvarea operativă a cererilor oamenilor muncii și că adoptă, în răspuns o atitudine de respingere a criticii de jos, puternică armă de îndreptare a lipsurilor.

Aceste atitudini trebuie lichidate cu desăvîrșire!

Guvernul sovietic a înmînat guvernului S. U. A. o notă memorială în problema folosirii energiei atomice în scopuri pașnice

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

La 29 noiembrie, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit pe W. N. Walmsley, însărcinat cu afaceri ad-interim al S.U.A. în U.R.S.S., și i-a înmînat o notă memorială a guvernului sovietic în problema folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Nota memorială a guvernului sovietic este un răspuns la memorandumul corespunzător al guvernului S.U.A., remis la Washington la 3 noiembrie 1954 de secretarul de stat al S.U.A., Dulles, ambasadorului sovietic în S.U.A., G. N. Zarubin.

Răspunsul guvernelor S. U. A., Franței și Angliei la notele guvernului sovietic din 23 octombrie și 13 noiembrie

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

La 29 noiembrie, ambasadele S.U.A., Franței și Angliei la Moscova au trimis prin poșta Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. textele notelor de răspuns ale guvernelor acestor țări la notele guvernului sovietic din 23 octombrie și 13 noiembrie a. c.

În aceste note cu conținut analog, guvernele S.U.A., Franței și Angliei declară că sînt hotărîte „să pună cît mai repede în aplicare acordurile de la Paris”.

Declarînd că dorește „să rezolve problemele litigioase pe calea tratatelor duse în spiritul respectării reciproce a intereselor fundamentale ale tuturor participanților”, guvernul S.U.A., precum și guvernele Franței și Angliei afirmă totodată că, după părerea lor, în prezent n-ar exista „baza necesară pentru succesul unei conferințe atît pentru Germania sau Austria, cît și pentru celelalte aspecte ale securității europene”.

În ce privește conferința țărilor europene pentru crearea unui sistem de securitate colectivă, guvernele celor trei puteri declară în notele lor că, după părerea lor, este posibilă și „o conferință mai largă a puterilor europene și a altor state interesate”. Și de data aceasta însă se face o rezervă în sensul că o asemenea conferință poate fi ținută numai după conferința celor patru miniștri ai Afacerilor Externe și dacă această „se va dovedi utilă”.

Pentru securitate colectivă și pace în Europa

Triumful cauzei păcii este năzuința popoarelor

La Moscova s-a deschis conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. Spre Moscova sînt astăzi îndreptate pline de nădejde și încredere privirile tuturor oamenilor cinstiți din țările continentului nostru. Toți oamenii iubitori de pace văd în această conferință deschiderea unei noi etape de luptă pentru pacea și securitatea Europei și a întregii lumi.

Guvernul Uniunii Sovietice de comun acord cu guvernul R. P. Polone și R. Cehoslovace au luat inițiativa creării unui sistem de securitate colectivă în Europa pentru că evenimentele din ultima vreme au luat o cale periculoasă pentru menținerea păcii. Toată lumea știe că puterile occidentale fac pregătiri febrile pentru înarmarea Germaniei occidentale și pentru atragerea ei în blocuri militariste agresive cu scopul aprinderii unui nou război în Europa.

Pe care om cinstit, iubitor de pace nu-l îngrijorează aceasta?

Popoarele care trăiesc pe continentul european sînt în măsură să aprecieze în modul cel mai just ceea ce înseamnă pentru ele și pentru întreaga lume renașterea militarismului german. Aceasta nu poate însemna altceva decît ceea ce a însemnat al doilea război mondial: moartea a mi-

lioane de oameni, distrugerea bunurilor popoarelor.

Pot oare popoarele Europei permite distrugerea în locul înfloririi vieții lor, pot ele permite pierderea în război a fiilor lor? Nu, ele nu vor tolera aceasta. Ele vor să urmeze altă cale, calea păcii și vieții fericite, a progresului omenirii. Și în fața lor stă astăzi perspectiva asigurării păcii: îndeplinirea propunerilor Uniunii Sovietice cu privire la crearea sistemului de securitate colectivă. Atît timp cît această cale există, popoarele nu vor renunța la ea. Propunerile sovietice corespund pe deplin intereselor popoarelor pentru că prin îndeplinirea lor poate fi asigurată ceea ce îi este mai scump omenirii — pacea.

În aceste zile, cînd puterile occidentale se zbat pentru ratificarea acordurilor de la Paris, poporul român, alături de toate forțele iubitoare de pace din întreaga Europă sprijină propunerile Uniunii Sovietice pentru ca securitatea colectivă a statelor europene să devină realitate.

Oamenii muncii din Valea Jiului luptă ca prin îndeplinirea planului de producție să contribuie activ la întărirea capacității de apărare a patriei noastre scumpe.

VICTOR PRUTEANU
tehnician miner — mina Vulcan

Să înceteze odiosul proces de la Karlsruhe!

In mitinguri de protest, oamenii muncii din întreaga Valea Jiului înfiercă cu energie odiosul proces inscenat de guvernul de la Bonn împotriva Partidului Comunist din Germania.

Marți, înainte de a intra în schimbul doi, un mare număr de mineri, muncitori, tehnicieni și funcționari de la mina Petrila, s-a întrunit în cadrul unui miting de protest împotriva odiosului proces de la Karlsruhe inscenat de către guvernul de la Bonn Partidului Comunist din Germania.

Cu acest prilej a luat cuvîntul tovarășul Iuliu Șomogy, secretarul comitetului de partid al minel, care a spus printre altele:

Partidul Comunist este principala forță care mobilizează și însuflește masele populare din Germania occidentală la lupta pentru zădărnicierea planurilor de reînviere a armatei vest-germane, pentru o Germanie unită, independentă, democratică și iubitoare de pace. Aceasta a stîrnit furia guvernului de la Bonn, care prin procesul inscenat încearcă să lovească în

cea mai înaintată forță a societății germane — Partidul Comunist.

Au luat apoi cuvîntul numeroși muncitori și tehnicieni care și-au exprimat indignarea față de criminalul proces de la Karlsruhe.

Tehnicianul Ioan Prelușec a arătat că poporul nostru nu vrea ca munca sa pașnică să fie întreruptă de războiul pe care junkerii din Germania occidentală îl pregătesc.

Noi ne solidarizăm cu comuniștii din Germania occidentală, cerînd încetarea prigoanei împotriva Partidului Comunist din Germania.

Aceleași sentimente le-au exprimat și alți muncitori și tehnicieni care au luat cuvîntul, printre care Todor Moldovan, Nicolae Petruș, Vasile Hăbăgău, Gheorghe Moiş, Gheorghe Butuza și alții.

Note și comentarii externe

Acordurile de la Paris subminează cauza păcii

de I. PLIȘEVSKI

Guvernele țărilor din Occident — S.U.A., Anglia și Franța — iau tot felul de măsuri pentru a ratifica cît mai repede acordurile de la Paris. Pentru a strecura acordurile de la Paris prin parlamentele țărilor lor, organizatorii „Uniunii Europei occidentale” încearcă să adoarmă vigilența popoarelor iubitoare de pace, să înșele opinia publică, prezentînd astfel situația ca și cum acordurile de la Paris nu ar schimba nimic în Europa, iar în ceea ce privește propunerea U.R.S.S. cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă a țărilor europene sau propunerea cu privire la reglementarea problemei germane, — că aceste probleme ar putea fi discutate anul viitor, după ratificarea acordurilor de la Paris.

Obligațiile asumate de guvernul englez în anul 1942 potrivit tratatului anglo-sovietic și de guvernul francez în anul 1944 potrivit tratatului franco-sovietic, sînt incompatibile cu obligațiile asumate de aceleași guverne în anul 1954 la Paris. Ratificarea acordurilor de la Paris nu înseamnă altceva decît renunțarea la

principiile tratatelor franco-sovietic și anglo-sovietic. Ratificarea acordurilor de la Paris înseamnă totodată ruperea cu acordurile de la Potsdam cu privire la Germania, semnate de guvernele S.U.A. și Angliei și la care s-a alăturat apoi și Franța.

Dar dacă potrivit acordurilor de la Paris renaște o armată de 500.000 oameni sub conducerea generalilor care au condus armata hilleristă în anii celui de al doilea război mondial, și care au fost complici la agresiunea fascistă și visează fătis la revanșă — despre ce fel de fidelitate a puterilor occidentale față de obligațiile asumate în problema germană poate fi vorba?

Toate declarațiile politicianilor țărilor occidentale în ceea ce privește respectarea tratatelor sînt deci minciuni sfruntate.

Ratificarea acordurilor de la Paris înseamnă remilitarizarea Germaniei occidentale. Aceasta fiind realitatea, ratificarea acordurilor de la Paris barează implicit călea spre unificarea Germaniei.

Tot atît de inconsistente sînt și raționamentele unor politicieni din țările occidentale în legătură cu ducerea de tratative privitoare la securitatea europeană după... ratificarea acordurilor de la Paris de către toți semnatarii lor. Țările occidentale resping prin aceasta propunerea Uniunii Sovietice cu privire la convocarea unei conferințe pe întreaga Europă la care să participe pe picior de egalitate toate statele mari și mici din Europa, ele avînd posibilitatea să-și exprime părerea și să-și prezinte propunerile în problema securității colective.

Prin urmare, sau crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, la care să participe toate țările europene, ceea ce ar constitui o bază trainică pentru colaborarea pașnică a tuturor statelor europene și le-ar garanta securitatea națională, sau un sistem de grupări militare, care înseamnă primejdia unui nou război. Dar singura cale care corespunde intereselor consolidării păcii este organizarea securității colective în Europa. (Agerpres).

COMUNICAT cu privire la schimbul de reprezentanțe diplomatice între R. P. R. și India

Guvernul Republicii Populare Romîne și guvernul Indiei, în dorința de a menține și întări relațiile de prietenie deja existente între cele două țări, au hotărît să facă schimb de reprezentanțe diplomatice, cu gradul delegații. (Agerpres)

Reintoarcerea delegației R.P.R. care a participat la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii

Luni noaptea s-au înapoiat în Capitală membrii delegației țării noastre la lucrările sesiunii Consiliului Mondial al Păcii, care a avut loc între 18—23 noiembrie la Stockholm: prof. univ. Lotar Rădăceanu, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., prof. univ. Sorin Toma, prof. univ. Florica Mezincescu, membri ai Consiliului Mondial al Păcii, acad. Șt. Milcu și preot Alexandru Ionescu membri ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

În Gara de Nord membrii delegației au fost salutați la sosire de reprezentanți ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., de oameni ai științei și culturii și de alți oameni ai muncii. (Agerpres)

Cifre și fapte din R. P. Albania

— În 1950, volumul producției globale a R. P. Albania a sporit în comparație cu 1938 de aproape 4 ori, în 1954 va spori de aproximativ 11,4 ori, iar pînă la sfîrșitul anului 1955 volumul producției va spori de 11,7 ori. Greutatea specifică a producției industriale în producția totală a țării a crescut de la 18,3 la sută în 1938, la 40,6 la sută în anul 1950; în 1954 ea va ajunge la 60,8 la sută.

— În anul 1954 s-a produs mai mult de cît în anul 1938, calculat pe cap de locuitor, energie electrică — de 25 ori, cărbune — de 28 ori, țesături de bumbac — de 35 ori, material lemnos — de 23 ori.

— Dezvoltarea unor ramuri principale față de anul 1938 este caracterizată prin următoarele date: ritmul de creștere a industriei petrolifere a sporit în 1950 de peste 3 ori; în 1954 acest ritm va crește de 4,2 ori, în 1955 — de 4,4 ori; ritmul creșterii producției carbonifere — respectiv de 11,3 ori, de 40 ori și de 50,6 ori; extracția de minereu de crom — de 7,7 ori, de 13,7 ori și de 16,9 ori; producția de încălzăminte — de 5,5 ori, și de 33,7 ori; producția de energie electrică — de peste 5 ori, de 19 ori și de 22,1 ori; producția de țesături de bumbac — de 3,2 ori, de 44,4 ori și de 45,8 ori.

— În ultimii zece ani, țărâni-mea muncitoare a primit din partea statului aproape 560.000 chintale de diferite semințe selecționate, aproape 420.000 chintale de îngrășăminte minerale, credite agricole în valoare de peste 400.000.000 leki, mii de pluguri, cultivatoare și alte unelte agricole.

— În anul școlar curent va fi lichidat analfabetismul în rîndurile populației adulte pînă la vîrsta de 40 ani. În 1938 existau 643 școli elementare și 11 școli de 7 ani și școli medii. În 1954 numărul școlilor elementare a crescut la 2140, al școlilor de 7 ani la 315, al școlilor medii la 28. Pentru prima dată în istoria Albaniei au fost create șase institutii de învățămînt superior.

— În anii 1951, 1952 și 1953 s-au cheltuit pentru ocrotirea sănătății și pentru prevederi sociale respectiv de 34 ori, de 45 ori și de 46 ori mai multe fonduri.